

2005. március 10., csütörtök

P6_TA(2005)0071

1/2005. sz. költségvetésmódosítás

Az Európai Parlament állásfoglalása az Európai Unió 2005-ös pénzügyi évre vonatkozó 1/2005. sz. költségvetésmódosítás tervezetéről, III. szakasz – Bizottság (6876/2005 — C6-0052/2005 — 2005/2014(BUD))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 272. cikkére és az Euratom-Szerződés 177. cikkére,
  - tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 37. és 38. cikkére,
  - tekintettel az Európai Unió 2005-ös pénzügyi évre vonatkozó, 2004. december 16-án véglegesen elfogadott általános költségvetésére ⁽²⁾,
  - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a költségvetési eljárás javításáról szóló 1999. május 6-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾,
  - tekintettel az Európai Unió 1/2005. sz. előzetes költségvetés-módosítási tervezetére a 2005-ös pénzügyi évre vonatkozóan, melyet a Bizottság 2005. január 28-án terjesztett elő (COM(2005)0025),
  - tekintettel a Tanács által 2005. március 3-án megállapított 1/2005. számú költségvetésmódosítás tervezetre (6876/2005 — C6-0052/2005),
  - tekintettel eljárási szabályzata 69. cikkére és IV. mellékletére,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A6-0047/2005),
- A. mivel a 2005. évi költségvetés Bizottságra vonatkozó szakaszát szükséges hozzáigazítani az új Bizottság kinevezése kapcsán a szolgálatok szervezeti felépítésében végzett módosításokhoz,
- B. mivel ezen költségvetésmódosítás tervezetének célja a szükséges technikai, a költségvetés tekintetében semleges módosítások végrehajtása a 2005. évi költségvetésben,
1. módosítás nélkül elfogadja az 1/2005. sz. költségvetésmódosítás tervezetét;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a többi érintett intézménynek és szervnek.

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 60., 2005.3.8.

⁽³⁾ HL C 172., 1999.6.18., 1. o. A 2003/429/EK határozattal (HL L 147., 2003.6.14., 25. o.) módosított megállapodás.

P6_TA(2005)0072

Biogazdálkodás és élelmezés

Az Európai Parlament állásfoglalása a biogazdálkodásra és élelmezésre vonatkozó európai cselekvési tervről (2004/2202(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Európai biogazdálkodási és élelmezési cselekvési terv” című közleményére (COM(2004)0415),
- tekintettel a 2001. június 16-i göteborgi Európai Tanács következtetéseire,

2005. március 10., csütörtök

- tekintettel a 2003. november 12–14. között Salzburgban tartott Európai Vidékfejlesztési Konferencia következtetéseire,
  - tekintettel a mezőgazdasági termékek ökológiai termeléséről, valamint a mezőgazdasági termékeken és élelmiszereken erre utaló jelölésekről szóló 1991. június 24-i 2092/91/EGK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
  - tekintettel a genetikailag módosított, valamint a hagyományos és a biokultúrák együttéléséről szóló 2003. december 18-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0039/2005),
- A. mivel az Európai Unióban a biogazdálkodás a fogyasztói kereslet és termelői kínálat fokozatos növekedése következtében erős fejlődésben levő termelési mód és ágazat lett,
- B. mivel ez a termelési mód jelentős mértékben hozzájárul az európai mezőgazdaság multifunkcionalitáshoz, azáltal, hogy biztosítja az egészséges és minőségi termelést, miközben a környezetszennyezés csökkentését, a biodiverzitás megőrzését és tartós felhasználását, a megművelt területek megővését, valamint a munkahelyek megőrzését, sőt új munkahelyek teremtését is biztosítja,
- C. mivel az EU-15-ökben a biogazdálkodásra igénybe vett mezőgazdasági terület 1985 és 2002 között 0,1%-ról 3,3%-ra nőtt, és a bioélelmiszerek forgalmát európai szinten 11 milliárd euróra, világszinten pedig 23 milliárd euróra becsülik,
- D. mivel 1992 előtt – az Európai Unió ebben az évben kezdte támogatni a biogazdálkodást mezőgazdasági-környezetvédelmi szakpolitikája keretében – a biogazdálkodás kizárólag a termelők kezdeményezése és az érdekelt polgárok támogatása révén fejlődött,
- E. mivel a 2092/91/EGK rendelet alapját a termelés és forgalmazás támogatása és ellenőrzésének az illetékes biogazdálkodói egyesületek által már korábban kidolgozott kritériumai képezik,
- F. mivel a KAP legutóbbi reformjának következtében a biogazdálkodás támogatása a KAP második pillére rendelkezésére álló források összességétől, valamint a kötelezően ennek a termelési módnak a támogatására tartalékolt résztől függ,
- G. mivel a biogazdálkodásra jellemző sajátosságok, figyelembe véve nemcsak e termelési mód által megkívánt környezeti feltételeket, hanem az alábbi körülményeket is:
- a) a termékek rövid értékesítési csatornákon keresztül történő kereskedelmi forgalmazásának nyilvánvaló szűkségessége,
  - b) a végtermékek még mindig túl magas árai,
  - c) az átalakuló kis- és középvállalatokra és kisipari jellegű termelőkre egyaránt érvényes környezetvédelmi és egészségügyi szabályoknak való megfelelés,
  - d) a biogazdálkodás kiterjesztése más specifikus ágazatokra is, mint például az állattenyésztés, vagy borászat,

mind megkövetelik, hogy szabályozási és pénzügyi tekintetben különleges, a hagyományos termelési módoktól eltérően kezeljék őket,

- H. mivel az egyes tagállamok meglehetősen eltérő arányban támogatják a biogazdálkodás fejlesztését, ezeket az aránytalanságokat csökkenteni kell egy, a biogazdálkodást támogató európai cselekvési terv keretében,

⁽¹⁾ HL L 198., 1991.7.22., 1. o.

⁽²⁾ HL C 91. E, 2004.4.15., 680. o.

2005. március 10., csütörtök

1. mivel a géntechnológiával módosított növényi termékekkel való lehetséges elfertőződés veszélye miatt a biogazdálkodás kiemelkedő jelentőségűvé vált, különösen azon intézkedések tekintetében, melyeket a genetikailag módosított és a bio-termékek együttélésének szabályozására kell meghozni,

A bioélelmiszerek piacának alakulása és a szabványok fejlődése (1–3. intézkedés)

1. üdvözlí azt a tényt, hogy a Bizottság elismeri a biogazdálkodás egyre növekvő szerepét az a Miniszterek Tanácsának 2003. júniusi luxembourgi megállapodásában meghatározott új KAP-célkitűzések között, tudomásul veszi, hogy a Bizottság nem tartja szükségesnek emberi vagy pénzügyi erőforrások előirányzását az Európai Unió költségvetésének keretében; örömmel veszi tudomásul a Bizottság által a biogazdálkodás ösztönzése érdekében elfogadott megközelítési módot;

2. úgy értékeli, hogy:

- a) a tájékoztató és népszerűsítő tevékenységek fenntartását célzó intézkedések hasznosak, amennyiben figyelembe veszik az ágazati szakmai szervezetek tapasztalatait, valamint a tagállamok jogszabályait és programjait; a termelői csoportosulásokra és szövetkezetekre különleges szerep hárul a termelés megfélelő irányításában és a termékek és bioélelmiszerek forgalmazásában egyaránt; hozzájárulhatnak a minőségi termelés biztosításához, illetve a termékek forgalmazásához, akár közvetlen terjesztés, akár kereskedelmi hálózatokon keresztül történő forgalmazás útján, hozzáadott értéket biztosítva saját termelőik részére;
- b) a Bizottságnak piacelemzésre és a biotermékek kereskedelmének – különös tekintettel a nagykereskedelmi elosztásra – koncentrálódási folyamatából levonható következtetésekre kell építenie támogató intézkedéseit;
- c) a fogyasztók, különösen a gyermekek és fiatalok tájékoztatását célzó tevékenységeket a biotermékek környezetvédelmi és élelmezési értékeiről szóló tájékoztató programokkal kell ötvözni, és ez utóbbiakba kell beépíteni; a népszerűsítő programoknak a nyilvános étkezdékre kell koncentrálniuk, különös figyelmet szentelve az iskolák étkezdéire; a vonatkozó közösségi programok keretében kell támogatni a biotermékek népszerűsítését az Európai Unióban és annak határain kívül egyaránt;
- d) a Bizottságnak hasonlóképpen meg kell neveznie, és ismertetnie kell a biogazdálkodás környezetvédelmi, illetve emberi egészségügyi előnyeit az 1. intézkedés címszó alatti összes népszerűsítő tevékenység esetében;
- e) ezen tevékenységek fő kedvezményezettjei az élelmezési ágazatban dolgozó kistermelők és KKV-k kell, hogy legyenek; annál is inkább, mert ők vesznek részt a több partnert magában foglaló regionális folyamatban;
- f) a biotermékek, élelmezés és egyéb termékek belső piacának fejlődése a termelési módok szabványosítását fogja maga után vonni, amellett, hogy természetesen figyelembe veszi sajátosságait és a régiókra jellemző hagyományos termelési módokat, és egységes ellenőrzési rendszert és nemzeti biotermék hitelesítő testületeket fog létrehozni, emellett segíteni fog a kereskedelem akadályainak felszámolásában és az európai fogyasztók teljesebb információval való ellátásában; azt is megállapítja, hogy a Közösség logója mellett fel kellene tüntetni a termékek helyi és regionális származására vonatkozó információkat;

3. üdvözlí a Bizottságnak a biotermékekre és termelési módokra vonatkozó európai szabványok harmonizálására irányuló szándékát, amely ekképpen az egységes piac helyes működését is lehetővé teszi, továbbá véget vet a versenyből adódó aránytalanságoknak és garantálja a biotermékek szabad mozgását az Unió egész területén; úgy véli, hogy egyes tagállamok magasabb nemzeti szabványai nem akadályozhatják a más tagállamokból származó biotermékeknek abban a tagállamban igazolt biotermékként történő szabad forgalmazását;

4. elismeri az Internet kiemelkedő szerepét a biogazdálkodás ismertetésében és népszerűsítésében, és úgy ítéli meg, hogy rendkívül fontos az érintett partnerek közötti információcsere; ezért komoly erőfeszítéseket javasol a már rendelkezésre álló technológiák átadása érdekében; és felkéri a Bizottságot, hogy közösségi finanszírozású képzés érdekében is tegyen lépéseket (a tagállamokra vonatkozó 6. intézkedés alatt említettekén kívül), azon gazdálkodók és termelők számára, akik a hagyományos gazdálkodási tevékenységről az biogazdálkodási tevékenységre való áttérés mellett döntenek;

2005. március 10., csütörtök

5. úgy véli, hogy helyénvaló lenne jobban harmonizálni a közbeszerzési dokumentációt, különösen az állattenyésztési ágazatban;
6. úgy véli, hogy a Bizottságnak a tagállamok nemzeti, regionális vagy helyi szintű cselekvési tervei kidolgozására tett javaslatába bele kell foglalni a biogazdálkodás számára történő vetőmag-termelést, és a biogazdálkodásra alkalmas növények termesztésére szakosodott kertészetek bátorítását;
7. emlékeztet arra, hogy a 2005. évi költségvetési eljárás keretében a Parlament kifejezetten belevette a cselekvési tervet a népszerűsítő intézkedések részére fenntartott költségvetési jogcímbe (05 08 05 01.), és úgy értékeli, hogy az ebben a sorban szereplő összeg a 2006-os költségvetési évben a tagállamok szükségleteinek elemzése alapján megnövelhető;
8. úgy véli, hogy a cselekvési tervnek ajánlást is kell tartalmaznia, hogy a fejlesztési segély és a tisztességes kereskedelem a biotermékek előállításának és forgalmazásának kedvezzen oly módon, hogy a cselekvési terv globális perspektívát jeleníthessen meg;

A biogazdálkodás állami támogatása (4–6. intézkedés)

9. lényegesnek tartja, hogy a vidékfejlesztés szabályozása keretében előirányozott akciókat és segélyeket világosabban meghatározzák a biotermék-előállítás tekintetében, e termelési módszer összes tagállamban történő előmozdítása érdekében; ennek érdekében figyelemmel kell kísérni az új Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (FEADER) alkalmazásának dinamikáját az egyes tagállamokban;
10. hangsúlyozza, hogy bátorítani kell a biogazdálkodás és az ahhoz kötődő iparágak állami támogatását, minőségi rendszerek létrehozásának előmozdításával;
11. úgy véli, hogy figyelmet kell fordítani annak biztosítására, hogy a biogazdálkodás előnyös körülmények közötti bevezetése, különösen az érzékeny területeken, ne okozza a biotermék-kínálat egyensúlyának eltolódását; ennek érdekében az azonosított piacok függvényében kell támogatni a biogazdálkodásra való átállást;
12. úgy véli, hogy a feldolgozó, különösen a tej- és húsipari kis- és középvállalkozásokra érvényes higiéniai és egészségügyi szabályokat a már meglévő, feldolgozó üzemek esetében alkalmazott eltérő rendszer keretében kell meghatározni;
13. úgy ítéli meg, hogy a cselekvési tervben világosan meg kell nevezni a biogazdálkodás előnyeit olyan területeken, mint például a nitrát irányelv⁽¹⁾, az élőhely irányelv⁽²⁾, a vízügyi szakpolitika, a biológiai sokféleség támogatása, továbbá a biogazdálkodás hozzájárulása a munkahelyteremtéshez;
14. úgy értékeli, hogy a Bizottságnak rendkívüli figyelmet kell fordítania a biogazdálkodás helyzetére az új tagállamokban, különösen, ami a foglalkoztatást és a vidéki gazdaságot illeti;

Kutatás (7. intézkedés)

15. javasolja, hogy – az európai kutatási keretprogram részeként – a biogazdálkodás mint termelési mód, valamint az ökológiai, a hagyományos és a genetikailag módosított mezőgazdasági termékek egyidejű léteztetése, és az ilyen termelési módot veszélyeztető technológiáknak a hatásvizsgálata (beleértve a szelekció ökológiai jellegű kutatását, mind a kultúrnövények, mind a tenyészállatok vonatkozásában) kapjon prioritást;
16. sajnálja, hogy a bemutatott cselekvési terv nem tartalmaz külön intézkedést a kutatás előmozdítására azon általános kijelentésen felül, hogy „elősegíteni az ökológiai gazdálkodással foglalkozó kutatást”; bátorítja a Bizottságot ebben az értelemben, hogy pontosabban határozza meg ennek eszközeit:
  - a) a biogazdálkodás különféle vetületeivel foglalkozó tanulmányok, elemzések és specifikus statisztikák készítésére ösztönzés,
  - b) az ökológiai állattenyésztés számára előállított takarmányokkal kapcsolatos tanulmányok elmélyítése,

⁽¹⁾ A Tanács 1991. december 12-i 91/676/EGK irányelve a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről (HL L 375., 1991.12.31., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

2005. március 10., csütörtök

- c) új technológiák alkalmazása a biogazdálkodás fejlesztése során,
- d) a különböző tagállamokban biogazdálkodás tárgykörében végzett tanulmányok és kutatások európai szinten történő kiadása válogatás formájában, stb.;

kéri, hogy ezek a kutatások vegyék figyelembe a biogazdálkodásra jellemző rendszeres (globális vagy holisztikus) eljárásmodot, különösen a tekintetben, hogy helyszínen végzett kutatásokat is magukba foglalnak;

Szabványok és ellenőrzés (8–21. intézkedés)

17. örömmel üdvözli a korszerűbb állatjóléti szabványok életbe lépését, de kiemeli, hogy ezt beruházási támogatásoknak kell követni, mert az átalakítás gyakran költséges ráfordításokat igényel, vagy előfordulhat, hogy teljesen új épületeket kell emelni; ezzel egyidejűleg a gazdaságos módszereket (pl. szalmaszűrők, túlfolyó ülepítő tartályok stb.) előtérbe kell helyezni;

18. támogatja a Bizottságnak a cselekvési terv 9. intézkedésében foglalt javaslatát, amely az ökológiai termelés integritásának garantálására törekszik az előírások megerősítése és az átmeneti időszakok tervezett határidejének betartatása által; ugyanakkor kéri, hogy tanulmányozzák az olyan különleges eseteket, amelyek például állattenyésztés terén fordulnak elő, és amelyek esetében a nem ökológiailag tenyésztett állatok betelepítése határidejének meg nem hosszabbítása az Unió egyes tagállamaiban veszélyeztetett őshonos állatfajok újrarahonosítását és fenntartását akadályozná;

19. sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság még mindig nem tett olyan javaslatot a hagyományos helyi variáns vagy a nyilvántartásból törölt vetőmagfajták felváltásának ügyében, amely cselekvési szabadságot biztosítana a gazdálkodóknak, és lehetővé tenné, hogy a vetőmagokra érvényes egészségügyi szabályokat, a növényfajok tisztasági kritériumait és a csírázási előírásokat a hatályos jogszabályoknak megfelelően betartsák;

20. úgy véli, hogy a biotermékek megbízhatóságának garantálása érdekében a Bizottságnak ellenőriznie kell, hogy a tagállamok eleget tesznek-e az állami és magánintézmények felügyeletére vonatkozó kötelezettségüknek, és adott esetben büntetnie kell a mulasztásokat; ezzel kapcsolatban a Bizottságnak éves kivonatos összefoglalást kell készítenie a tagállamok jelentéseiről, és erről tájékoztatnia kell a Parlamentet;

21. arra bátorítja a Bizottságot, hogy tulajdonítson nagyobb jelentőséget a 10. intézkedésben meghatározott 5. szempontnak, és pontosan nevezze meg annak módját, ahogyan a kívánt cél – a biogazdálkodásra vonatkozó környezetvédelmi előírások tökéletesítése – elérésére törekszik;

22. jóváhagyja a 11. intézkedésben javasolt független szakértői csoport létrehozását, amelynek feladata a műszaki véleményezés lenne, azzal a feltétellel, hogy az érdekelt felek, tehát a mezőgazdászok, a feldolgozó vállalatok és a fogyasztók megfelelőképpen érintettek ebben;

23. úgy véli, hogy a cselekvési tervben a géntechnológiával módosított szervezetek kérdése nem tárgyalható kizárólag a küszöbértékek szempontjából, hanem a Bizottságnak állást kell foglalnia azt illetően, hogy mit óhajt tenni a genetikailag módosított és a tiszta biológiai természetű fajták együttélése kapcsán; azt minden esetben világossá kell tenni, hogy – még ha a véletlen idézte is elő – a tiszta fajok megfertőződése esetén az anyagi felelősség kizárólag a géntechnológiával módosított szervezeteket illegálisan forgalomba hozó személyekre hárul és nem a teljes mezőgazdasági szektorra; ragaszkodik hozzá, hogy a géntechnológiával módosított szervezetek tekintetében a közösségi termékekre ugyanazok a szabályok legyenek irányadók, mint az importált termékekre;

24. megkérdőjelezi a 17. intézkedés helyénvalóságát, mivel ez egy független nemzetközi szervezetre kívánja átruházni a felügyeleti szervek akkreditációját, és kéri, hogy ez a fontos szakasz, mely az európai polgárok szemében az európai biogazdálkodás legitimitását garantálja, maradjon mindig a Bizottság és a tagállamok ellenőrzése alatt;

25. javasolja, hogy az Unió egész területén mindenhol elérhető legyen minden olyan információ, ami a termékek vagy a termelés biológiai minőségével kapcsolatos csalási ügyben született ítéletre vonatkozik, azért, hogy el lehessen kerülni a múltban már előfordult olyan helyzeteket, amelyek során például egy csaló, aki ellen ítéletet hoztak, egy más hitelesítő szervezettől újra termékigazolást tud szerezni, esetleg egy másik tagállamba költözve újrakezdi csaló tevékenységét, vagy az ágazat irányító szereplői nem szereznek tudomást korábbi csaló tevékenységéről;

26. hangsúlyozza, hogy a biogazdálkodás meghatározása ne csak a termelés módjára, hanem a környezetvédelem és biodiverzitás elveinek tiszteletben tartását biztosító, egészséges, jó minőségű élelmiszerek előállítását biztosító mezőgazdasági gyakorlat összességére is térjen ki; nagyon fontos a biogazdálkodás ilyen meghatározásának a nemzetközi körökben való elfogadtatása, oly módon, hogy ez a nemzetközi kereskedelem keretében védje a biogazdálkodási szakirány specifikus jellegét;

2005. március 10., csütörtök

27. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a Bizottság nem hoz konkrét pénzügyi intézkedéseket a terjesztési csatornák megszervezésének tekintetében, és a termelés, feldolgozás és forgalmazás strukturálását illetően pénzügyi támogatást is magába foglaló támogatást kér;

28. ismételten felhívja a Bizottság figyelmét arra, hogy az európai biogazdálkodás határozott segítségre szorul termékeinek kereskedelmi forgalomba bocsátása és terjesztése során; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen ebben a tárgyban konkrét javaslatokat, figyelembe véve, hogy

- a) szembe kell nézni a biotermékek magas árának jelenlegi problémájával,
- b) ösztönözni kell a kínálatnak a biotermékekre koncentrálódását,
- c) a szövetségekbe tömörülés és az ökológiai gazdálkodók szervezeteinek létrehozása a közös terjesztési hálózatok révén alapvető szerepet játszhat a forgalmazás megkönnyítésében,
- d) a biogazdálkodás alapvető sajátosságai folytán egy kiterjedt, inkább a hosszú terjesztési láncnak kedvező, következképpen (a feldolgozás, tartósítás, szállítás miatt) környezetvédelmi többletkiadásokhoz vezető piac megszervezése nem a legmegfelelőbb rendszer; éppen ezért helyénvalóbb lenne a rövidebb terjesztési útvonalak választására ösztönözni a piac szereplőit, mert ezek az útvonalak kétségkívül jobb terjesztést, kifizethetőbb árakat eredményeznének, és használatuk során könnyebb lenne az élelmiszerek nyomon követése és ellenőrzése is;

*

* * *

29. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2005)0073

A 4. Nőügyi Világkonferencia cselekvési platformjának (Peking + 10) nyomon követése

Az Európai Parlament állásfoglalása a 4. Nőügyi Világkonferencia cselekvési platformjának (Peking + 10) nyomon követéséről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a nemzetközi nőnap 2005. március 8-i megünneplésére,
- tekintettel a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló 1965. december 21-i nemzetközi egyezményre,
- tekintettel a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen és megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni 1984. december 10-i ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a „Cselekvés az esélyegyenlőségért, a fejlődésért és a békéért” elnevezésű 4. Nőügyi Világkonferencia által 1995. szeptember 15-én Pekingben elfogadott pekingi nyilatkozatra és cselekvési platformra,
- tekintettel a fenti konferenciáról szóló 1995. június 15-i⁽¹⁾ és 1995. szeptember 21-i⁽²⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel a kairói nemzetközi népesedési és fejlődési konferencia nyomon követéséről szóló 1996. július 4-i állásfoglalására⁽³⁾;

⁽¹⁾ HL C 166., 1995.7.3., 92. o.

⁽²⁾ HL C 269., 1995.10.16., 146. o.

⁽³⁾ HL C 211., 1996.7.22., 31. o.